

KRIGEN OG ETTERKRIGSTIDEN

DEBATTEN FORTSETTER

Joseph Sack skriver at Stalin sto bak ordren om jødisk rekruttering til polsk sikkerhetstjeneste. Jøder skulle fortrinnsvis drive de

totalt 1.225 konsentrasjonsleirene som ble opprettet i 1945

for sivile tyskere i Polen. Det var faktisk tale om utryddelsesleire i praksis. Hovedsakelig handler boken om Lolas konsentrasjonsleir i Gleiwitz, og **Sholmos** utryddelsesleir i Schwientochlowitz, som begge lå i Schlesien. Men også andre polske konsentrasjonsleirer blir behandlet av Sack: Myslowitz, Hohen-salza, Potulice, Grottkau, Blechhammer o. a.

Tyskernes redselsfulle skrik under tortur og masse mord i leirene ble hørt av befolkningen rundt leirene. De så også de hyppige liktransporter og forsøkte å slå alarm. Men først utpå høsten 1945 reagerte Vestmaktene. Røde Kors fikk imidlertid blankt avslag på anmodning om å få besøke leirene. Massakrene ble rapportert til -Den Vest-tyske forbundsdagen i Bonn i -74.

Hvor mange tyskere var internert i polske leire i 1945? Her kan det være veldige mørketall, men det **minste** antatte tall er 200.000. Det fins polske historikere i dag som seriøst opererer med det 6-doble antall, altså 1,2 millioner tyske sivile i polske konsentrasjonsleire etter krigen.

Iflg Sacks bok varierte dødeligheten i disse leirene mellom 20 og 80%. Foreløpige antakelser er at 60-80 000 sivile tyskere døde i polske leire i 1945.

Både arkiverte vitnemål og intervjuer med overlevende + personell er altså benyttet av Sack. Særlig er skildringene fra utryddelsesleiren Schwientochlowitz avskyelige og horrible, idet

tyskere ble ihjelslått en for en av jødiske vakter med stokker og stolben.

Leirsjefen selv deltok med liv og lyst i dette myrderiet. Etter å ha arrangert fester for sine venner med drikke- og matorgier, dro hele selskapet inn i leiren der de drepte så mange tyskere som de bare orket. Små jentebarn ble voldtatt. Hunder ble sluppet løs på fangene, og de var spesialdressert til å bite av testiklene på tyske menn - Alle disse over-grepene akkompagnert med musikk og sang!

Den polske kommunistregjeringen vedtok i oktober 1945 at Polen skulle foreta etnisk rensning av tyskere. Ikke én tysker

skulle få bli igjen i Polen. Millioner av tyskere var jo slett ikke fengslet. De arbeidet og levde videre i de tidligere tyske områdene i det nye Polen. Nå ble de beordret ut av landet. Ved krigens slutt fantes det ialt

10 millioner tyskere i det nye Polen.

Mange av dem døde under deportasjonene, og av disse 10 mill. regner man i dag med at 8,5 mill. kom fram til Øst- og Vest-Tyskland.

Etter den etniske rensningen av tyskerne og deportasjonene begynte så kommunistregimeet å henrette polske nasjonalister og de jødene som hadde deltatt i sikkerhetstjenesten. De nærmeste månedene flyktet de fleste av de jødiske leirvaktene. De har siden da levd et rolig og respektabelt liv i USA eller i Israel. De er ikke blitt etterforsket slik tyske krigsforbrytere er blitt. Ingen **Wiesenthal** der. Så langt forfatteren Joseph Sacks grundige og veldokumenterte bok.

□

Ja, jeg er dypt rystet !

Hvorfor skal et holocaust begått **etter krigen** forties, mens pressen har vært åpen for hver detalj av uhyrligheter iverksatt **under krigen**? Og apropos det siste: hvorfor skal uhyrlighetene foretatt av de beseirede gnikkes på i det uendelige, mens man soper "våre" forbrytelser mot kvinner, barn og gamle - altså de sivile blant tyskerne - under teppet? Jeg er nå noen og sytti år og har ikke så lenge igjen. Men jeg kjempet som ung for en god **alliert** sak, mente jeg, og jeg og mine kamerater tok oss strabasjøs fram til England fordi vi **trodde** på sannhet, rett og ærefrykt for et liv i frihet. Vi hadde tro på at alle folkeslag skulle få leve i fred og side om side, og ikke i en fargesprakende heksedans oppi hverandre med mafia, gjenger og knivbruk. Og hva ellers ser jeg nå rundt meg? Historisk fortelse, løgn, bedrag og godfjottet fremmedkulturdyrking. Vi ser at norske journalister er feige leietjenere **for den horrible myte at den ene part både som individ og som stridende var barbar og den andre rettfærdig!** - Vi blant de norske gutta som ble flyvemannskaper og vendte tilbake etter bombetoktene, visste allerede den gang **at også vi var krigsforbrytere** dersom vi på hjemmeveien tømte resten av bomber og ammunisjon over uskyldige tyske sivile som arbeidet på jordene under oss, og over lekende barn rundt bonde-husene på landet! Mange har siden hatt nerveproblemer og samvittighetsnag over denne medviten Mange av oss ble alkoholisererte. Men der finnes intet tilfluktsted! Krigen som system, dynamikk og "maskin" var bare så altfor jævlige! Fins det enda noen blant leserne som ikke tror det jeg her sier, så ber jeg dere spørre f.eks. en ærlig kar som høyesterettsadvokat Schjødt jr. Han var norsk pilot i England under krigen, og han **kan sanne** dette.

Takk for spalteplassen, og lykke til med det historiske lys- og fyrtårnarbeidet deres!

A. Andersen

KRIGEN OG ETTERKRIGSTIDEN

DEBATTEN FORTSETTER

VIRKELIGHETEN HAR ALLTID MINST TO SIDER:

AMERIKANSK JØDE AVSLØRER BÅDE NAZISMENS
HOLOCAUST MOT JØDER OG JØDERS HOLOCAUST/
"ØYE FOR ØYE-HEVN" MOT SIVILE TYSKERE I POLSKE
KONSENTRASJONSLEIRE ETTER 1945!

MEN:

JOURNALISTEN J. SACK'S BOK BLIR NEKTET TRYKT!

Takk for redelig og ærlig blad, tilsendt fra "jubileumsvåren" 1995. Som krigsdeltaker på de alliertes side mot krigens slutt, er det et sjokk å lese de avsløringer som deres modige tidsskrift tar for seg. Det er en stor skuffelse å se at norsk presse ikke bare er ensrettet 50 år etter krigen, men at pressefolk **bevisst holder viktige opplysninger og avsløringer tilbake!** Det var den slags nazistiske holdninger vi kjempet imot! Det vi trodde på, og var villige til å gi våre liv for, var bl.a. nettopp \$100 om ytringsfrihet! Jeg er derfor glad for eksistensen av "Alternativt Samfunn" i vårt desorienterte og ensrettede mediadiktatur.

Det største sjokket

på lenge fikk jeg over informasjonen om **den dyktige og modige jødiske journalisten Joseph Sack's** meget avslørende bok, og dens skjebne.

Hvorfor har det vært så stille om den tyske sivilbefolknings skjebne i den vestlige verden etter krigen? – Ett eneste unntak har vært terror-bombingen av den ikke-militære kulturbyen Dresden, der over tre hundre tusen sivile hadde søkt tilflukt, men som på Churchills og de alliertes ordre ble stekt i hjel av brannbombene. Hvorfor ble ingen Nürnbergdomstol opprettet for å avsløre massakrene foretatt av de allierte? Skal vi fortsette å leve på fortløse og løgner nå, vi som en gang satte pris på, og var stolte over vår frihet til å tenke fritt og upartisk? Vi må forlange at det nå ryddes opp i den hittil enøyde historieversionen, og at de unge historieforskere frigjør seg fra over-kikadorene blant sine statsautoriserte vranglærere.

Men nå altså til boken "An Eye for an Eye" (øye for øye) av Joseph Sack.

Denne ærlige jødiske forfatteren

påpeker at jødene som etnisk gruppe var like uskyldige i nazistenes anklager og massakre, som den tyske sivilbefolkning var uskyldig. Tyske barn og kvinner hadde intet å stille opp mot den hitlerske krigsgalskap og kynisme.

Hvordan gikk det med den tyske sivilbefolkningen som ved krigens slutt befant

seg østenfor det som siden ble kalt Jernteppet? Før vi går inn på Sacks bok, kan man ta **Arno Surminkis** Øst-Preussen-trilogi (74-89) som på en rystende måte skildrer forfatterens egen barndom fra 1934 til han som 12-åring i -45 flykter alene til Vest-Tyskland. Denne skildringen er et sjokk i seg selv, og avslører, likesom **Anna Kientopfs** "Det fredsfiendtlige trauma" (som jeg i vår skaffet meg gjennom Det Frie Samfunns bokliste i Alt. Samf.). Men ingen av disse bøkene kan i skildringen av grusomhet og bestialitet måle seg med Sacks "An Eye for an Eye - an untold Story of Jewish Revenge Against Germans in 45" (Øye for øye. En ufortalt historie om jødisk hevn mot tyskere i 45.)

Nå hadde Joseph Sack i mange år skrevet om nazismens forbrytelser mot jøder. Men så ble han tilfeldigvis koblet inn på historien om en polsk jødinne som han kaller **Lola**. Hun hadde overlevd Auschwitz og ble leirsjef i en

polsk konsentrasjonsleir for tyske fanger

i Schlesien etter freden 1945. – Senere er hun blitt en meget suksessrik USA-borger.

Med denne nå amerikaniserte polske jødinnen fikk Sack et fyldig intervju. Deretter brukte han flere år til nitid å forske i det hun fortalte. Han brukte polske, tyske og israelske arkiv, samt vitner og tidligere leirvakter. Dette ble det i 1993 en bok av, som publisertes av Basic Books-forlaget i USA (tilhører Harper Collins Publishers). På samme forlag kom i 1995 et pocket-opplag med nytt forord av forfatteren, hvor han beskriver det som hendte hans forskerarbeid fra 1993: **Boken var blitt utsatt for hatsk kritikk. Den ble beskyldt for å være et falsum. Sack ble beskyldt for å være anti-semitt, enda han er jøde (- og selvsagt er stolt av det). Sack ble kalt nazist og ble nektet å svare på beskyldninger i massemedia.** (Noen som kjenner seg igjen også fra nordiske/ norske forhold?)

Jubileumsvåren 1945 fikk vi gjennom noen få nordiske aviser, først det svenske Dagens Nyheter's Tysklandskorrespondent, vite at "Øye for Øye" av Sack var overs. og ferdigtrykket også på tysk. **Men i siste liten trakk forlaget opplaget tilbake av en eller annen merkelig (?) grunn. Bokhandlerne eller bibliotekene fikk aldri denne boken.**

